

[Hans Nielsen.]

sikkert kunne bringes i Lave, saa at Laanet afvikles i den her foreslaaede Tid af højst 12 Aar. Man maa huske, at Skibe er ikke noget, der varer evigt; Tidens Tand gnaver hurtigt paa dem, og som Følge deraf maa man have ret strenge Regler med Hensyn til Afdragene; men for saa vidt en Fisker holder sit Fartøj i god Stand og Orden, vil der vel heller ikke være noget i Vejen for, at han, naar der er forløbet 8—10 Aar, muligvis kan opnaa Laan paa en eller anden Maade til en Forbedring af Skibet, saaledes at han kan køre videre.

Hvad angaar Laanene under B., hvor der kan udlaanes indtil 6 Mill. Kr., ydes disse Laan til Enkeltpersoner og -virksomheder og ogsaa til Andelsvirksomheder — samarbejdende Personer eller Virksomheder maa jeg fortolke som kooperative Selskaber og Andelselskaber —, vel at mærke mod, at der stilles Sikkerhed gennem Pant, Kautiön eller solidarisk Hæftelse. Ved Ydelsen af den Slags Laan skal der tages Hensyn til Størrelsen af den fra privat Side indskudte Kapital, hvilket sikkert er en meget betimelig Bestemmelse. Disse 6 Mill. Kr. skal altsaa væsentlig kunne tjene til Forbedring og Udvikling af de industrielle Virksomheder indenfor Fiskeriet: Salterier, Tørrerier, Fryserier og Hermetikfabrikker, og jeg føler mig overbevist om, at for saa vidt dette Beløb stilles til Raadighed, har vort Land store Muligheder for i den kommende Tid at gaa en rig Udvikling i Møde netop paa dette Omraade.

Alt i dette Lovforslag er jo skaaret til, tør jeg nok sige, med en meget sparsommelig Haand. Den højtærede Minister har ikke ønsket, at Ledelsen for denne Bank skulde svømme i Penge, det maa man sige. Alt er skaaret saaledes til, at der udkræves den allerstørste Sparsommelighed og Aarvaagenhed for at faa det hele til at gaa rundt.

Det bestemmes, at Banken skal ledes af en Bestyrelse paa 3 Medlemmer, samt at en Forretningsfører skal varetage den daglige Ledelse. Og der staar videre i § 7:

„Hvis det findes hensigtsmæssigt, kan Udførelsen af de løbende Forretninger helt eller delvis overdrages til et bestaaende Pengeinstitut.“

Der staar: „kan overdrages“. Jeg tror, at man meget hurtigt vil komme til det Resultat, at det *maa* overdrages, thi jeg tror ikke, at dette at afhænde Kasseobligationer saadan paa maa og faa hos den ene og den anden vil kunne bevirke nogen rigtig stabil Kurs paa Kasseobligationerne. Hvis man

tænker sig, at en Mand faar et betydeligt Laan en Dag og faar udleveret en stor Del Kasseobligationer og de altsaa udbydes til Salg den næste Dag et andet Sted, saa er det meget muligt, saaledes som det nu en Gang forholder sig med den Slags Handel her i Landet, at han vil faa en daarlig Kurs for sine Obligationer. Hvis han derimod kan afhænde dem i et bestemt Pengeinstitut, som afhænder dem, naar Lejligheden er gunstig og Kursen er god for saadanne Obligationer, saa mener jeg, at vi vil faa betydelig roligere og mere stabile Forhold for Handelen med disse Obligationer. Dernæst er der ingen Tvivl om, at man gennem et enkelt Pengeinstitut vil kunne føre den mest økonomiske Administration, thi hvis man ikke har et saadant enkelt Pengeinstitut at holde sig til, maa denne Bank jo oprette et stort Kontor med Bogføring og alt, hvad dertil hører, hvorimod efter min Mening alt, hvad der vedrører Administrationen, saare let og billigt vil kunne ordnes i et Institut, hvor man i Forvejen har den sagkyndige Arbejdskraft til sin Raadighed, og hvor man ikke behøver at antage Folk, saaledes som det ellers vilde være nødvendigt. Jeg tror, som sagt, at det hurtigt vil vise sig, at den forsvarligste og bedste Ordning vil være at henlægge de løbende Forretninger til et bestaaende Pengeinstitut, men derom bliver der jo nok Lejlighed til at tale nærmere i Udvalget.

Med Hensyn til de i § 2 omtalte Tab paa Kasseobligationer bestemmes det i § 8, at hvis Virksomheden i 3 paa hinanden følgende Aar udviser et Driftstab, der overstiger de til Reservefonden henlagte Beløb, skal Bankens Udlaansvirksomhed standses, medmindre Rigsdagen beslutter en Fortsættelse af Virksomheden og Vilkaarene herfor. Jeg vil gerne herom udbede mig en Udtalelse af den højtærede Minister, thi der tales her om en Reservefond, men der er jo ikke nogen Reservefond ved Bankens Start, og saa vidt jeg kan se, bliver det ogsaa vanskeligt at danne nogen Reservefond foreløbig, idet Laan til nye Fartøjer jo er afdragsfri de to første Aar. Der kommer altsaa kun ganske faa Penge ind i Kassen i den Tid, saaledes at der ikke vil være nogen reel Reservefond i Banken. Der staar altsaa, at for saa vidt Virksomheden i 3 paa hinanden følgende Aar udviser et Driftstab, skal Bankens Udlaansvirksomhed standses, medmindre Rigsdagen beslutter en Fortsættelse af Virksomheden. Nu kan det jo f. Eks. tænkes, at en saadan Bank kunde have et Underskud, skal vi sige paa